

Seletuskiri
põllumajandusministri määruse “Põllumajandusministri 18. detsembri 2002. a määruse nr 88 “Registreerimisele ja teatud juhtudel tunnustamisele kuuluvate loomakasvatushoonete ja -rajatiste ning loomade pidamiseks piiritletud alade loetelu ning nende registreerimise ja tunnustamise kord” muutmise” eelnõu juurde

I Sissejuhatus

Põllumajandusministri määruse “Põllumajandusministri 18. detsembri 2002. a määruse nr 88 “Registreerimisele ja teatud juhtudel tunnustamisele kuuluvate loomakasvatushoonete ja -rajatiste ning loomade pidamiseks piiritletud alade loetelu ning nende registreerimise ja tunnustamise kord” muutmise” eelnõu väljatöötamise tingis ühelt poolt Eesti Mesinike Liidu väljendatud vajadus täieliku mesilate andmekogu osas kaitsmaks neid taimekaitsevahendite kasutamisest lähtuvate ohtude eest ning teiselt poolt Veterinaar- ja Toiduameti vajadus tõhustada järelevalvet mesilaste haiguste ja toodangu osas.

Eelnõu ja seletuskirja koostas Põllumajandusministeeriumi loomatervise büroo peaspetsialist Kairi Hүүdma (tel 625 6569), juriidilise ekspertiisi eelnõule tegi õigusosakonna peaspetsialist Arvo-Mart Elvisto (tel 625 6151) ning keeleliselt toimetas eelnõu õigusosakonna peaspetsialist Leeni Silk (tel 625 6523).

II Eelnõu sisu

Seni kehtinud korra kohaselt tuli põllumajandusministri 18. detsembri 2002. a määruse nr 88 “Registreerimisele ja teatud juhtudel tunnustamisele kuuluvate loomakasvatushoonete ja -rajatiste ning loomade pidamiseks piiritletud alade loetelu ning nende registreerimise ja tunnustamise kord” (edaspidi *määrus*) § 1 punkti 7 kohaselt põllumajandusloomade registris registreerida üksnes ehitised, kus tegeletakse mesindusega mesilaste ja mesindussaaduste turustamise eesmärgiga. Eelnõuga laiendatakse määruse § 1 punkti 7 sõnastust selliselt, et kõik isikud, kes tegelevad mesindusega, seda nii oma tarbeks kui ka turustamise eesmärgil, peavad oma mesilad kui määruse mõistes ehitised registreerima põllumajandusloomade registris. Ka väikese arvu peredega mesilate registreerimine on vajalik kahel põhjusel. Esiteks kaitsta mesinikke taimekaitsevahendite kasutamise perioodil võimalike mesilaste mürgistuste eest, teiseks on mesilastaudide (ameerika haudmemädanik, väike tarumardikas, noseematoos etc) levimise puhul mesilate asukohainfo vajalik järelevalvetegevuse koordineerimisel. Täpne mesila asukoht ning mesiniku õiged sidevahendite andmed registris võimaldavad mesilasperede kaitset taimekaitsevahendite võimalike kahjustuste eest, kuna teavet mesilate asukohast saavad maakondlikud järelevalveametnikud ja volitatud veterinaararstide vahendusel ka põllupidajad, kes tahavad kasutada oma põldudel taimekaitsevahendeid ning kellel on põllumajandusministri 20. aprilli 2006. a määruse nr 50 “Nõuded taimekaitsevahendite kasutamisele¹” § 5 lõikest 7 tulenev kohustus tööde teostamisest kaks päeva ette hoiatada oma põllust kahe kilomeetri raadiusesse jäävaid mesilaste pidajaid. Hetkel on registris mesindusega seotud ehitisi 923. Eesti Mesinike Liidu andmetel peaks Eestis mesilaid olema ligi 5000. Regulaarselt kontrollitakse järelevalveametnike poolt mesindusega turustamise eesmärgil tegutsevad mesilaid.

Teisi isikuid, kes peavad mesilasperesid oma tarbeks, kontrollitakse, kui on põhjust kahtlustada mesilastaudi levikut vastavas piirkonnas.

III Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu ei ole reguleeritud Euroopa Liidu õigusaktidega.

IV Määruse mõjud

Eelnõu vastuvõtmisel tekib ülevaatlik mesilate andmekogu on eelkõige abiks Veterinaar- ja Toiduametile järelevalve tõhusamaks muutmisel ning võimalike mesilaste haiguste tõrjel. Praegu on registris andmed 923 mesindusega seotud ettevõtte kohta. Eesti Mesinike Liidu andmetel peaks Eestis olema ligi 5000 mesilat. Neist u 3000 on hobimesinikud, kellel kuni 15 mesilasperet, rohkem peresid on u 1000-l, põhisissetulekuallikas on mesindus u 60-l mesinikul. Lisaks on teatud osa algajaid mesinikke, kelle pered talvel hukuvad ning kes suvel uuesti alustavad. Mesilate andmete uuendamine on ette nähtud kord aastas 15. maiks 1. mai seisuga. Nimetatud kuupäev sätestatakse põllumajandusministri 05. augusti 2003. a määruses nr 77 "Identifitseerimisele kuuluvate põllumajandusloomade liikide loetelu, nende identifitseerimise ning registreerimise viisid ja kord; registreerimistunnistuse väljastamise kord ja veisepassi vorm ning põllumajandusloomade arvestuse pidamise kord".

V Määruse rakendamiseks vajalikud kulutused

Määruse rakendamine ei too kaasa lisakulutusi riigieelarve vahenditest.

VI Määruse jõustumine

Määrus jõustub 1. jaanuaril 2010. aastal koos Vabariigi Valitsuse 6. juuni 2000. a määruse nr 184 "Põllumajandusloomade registri asutamine" muutmise määrusega, mis esitatakse Vabariigi Valitsuse 17. detsembri 2009. aasta istungile. Selle eelnõu kohaselt kantakse põllumajandusloomade registrisse ka mesilasperede arv.

VII Eelnõu esitamine arvamuse avaldamiseks

Eelnõu esitatakse arvamuse avaldamiseks Veterinaar- ja Toiduametile ning Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Ametile ning kooskõlastamiseks ministereidele.